

Υπόθεση T-19/90

Detlef von Hoessle κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλος — Κατάταξη σε κλιμάκιο —
Επαγγελματική πείρα »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 1991 617

Περίληψη της απόφασεως

1. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Προθεσμίες — Είναι δημοσίας τάξεως
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)
2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αντικείμενο — Διαταγή απευθυνόμενη στη διοίκηση — Απαράδεκτο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)
3. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Αντικείμενο — Συμφωνία μεταξύ ενστάσεως και προσφυγής — Αντεπαγγέλτως εξεταζόμενο ζήτημα δημοσίας τάξεως — Λόγος ακυρώσεως που δεν περιέχεται στην ένσταση — Προδποθέσεις παραδεκτού
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91 · Κανονισμός Διαδικασίας, άρθρο 113)
4. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κατάταξη σε κλιμάκιο — Χορήγηση βελτιώσεως της αρχαιότητας κατά κλιμάκιο — Συνεκτίμηση της επαγγελματικής πείρας — Έξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως — Αποκλεισμός της περιόδου επαγγελματικής πείρας η οποία είχε ληφθεί υπόψη κατά τη μονιμοποίηση του ενδιαφερομένου
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 32, δεύτερο εδάφιο)

1. Οι προθεσμίες προς υποβολή διοικητικής ενστάσεως και ασκήσεως προσφυγής, οι οποίες ορίζονται στα άρθρα 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, αποσκοπούν στη βεβαιότητα των εννόμων καταστάσεων. Επομένως, είναι δημοσίας τάξεως και δεν μπορούν να εξαρτώνται από τη βούληση των διαδίκων ή του δικαστή.

Το γεγονός ότι το καθού κοινοτικό όργανο δεν προέβαλε ρητά, στο στάδιο της εκδίκασεως της προσφυγής, ένσταση απαραδέκτου λόγω της εκπρόθεσμης υποβολής της ενστάσεως, δεν απαλλάσσει το Πρωτοδικείο από την υποχρέωση να εξακριβώσει, ενόψει των στοιχείων της δικογραφίας, αν τηρήθηκαν οι ανωτέρω προθεσμίες.

2. Δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα ή να τα υποκαθιστά.
3. Το ζήτημα του παραδεκτού που αφορά την ασυμφωνία μεταξύ της προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως και της προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως, καθόσον αφορά την προσηκουσα διεξαγωγή της διοικητικής διαδικασίας, η οποία αποτελεί ουσιώδη τύπο. Ειδικότερα, η αυτεπάγγελτη εξέταση του εν λόγω ζητήματος δικαιολογείται από τον ίδιο τον σκοπό της διοικητικής διαδικασίας, ο οποίος είναι να καταστεί δυνατή η εξώδικη διευθέτηση των διαφορών μεταξύ των μονίμων ή μη μονίμων υπαλλήλων και της διοικήσεως.

Πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος ο λόγος του οποίου δεν έγινε επίκληση με την ένσταση και ο οποίος προβάλλεται για

πρώτη φορά μόλις κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, εφόσον η διοικητική ένσταση όχι μόνο δεν αναφέρεται στον λόγο αυτό, αλλά και δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο από το οποίο το καθού κοινοτικό όργανο θα μπορούσε να συναγάγει, ακόμα και με προσπάθεια ερμηνείας της ενστάσεως με πνεύμα ευρύ, ότι ο προσφεύγων ήθελε να επικαλεστεί τον επίδικο λόγο.

4. Για τη χορήγηση βελτιώσεως αρχαιότητας κατά κλιμάκιο κατά την πρόσληψη υπαλλήλου η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή έχει, στο πλαίσιο του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, εξουσία εκτιμήσεως σχετικά με όλα τα στοιχεία που μπορούν να έχουν σημασία για την αναγνώριση προηγούμενης επαγγελματικής πείρας, όσον αφορά τόσο τη φύση και τη διάρκειά της, όσο και τη σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό στενή σχέση που μπορεί να παρουσιάζει με τις απαιτήσεις της προς πλήρωση θέσεως.

Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν υπερβαίνει τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως της λαμβάνοντας υπόψη ορισμένη περίοδο επαγγελματικής πείρας για τη μονιμοποίηση υποψηφίου σε μία θέση και, παράλληλα, μη λαμβάνοντας υπόψη την εν λόγω περίοδο για τη χορήγηση βελτιώσεως αρχαιότητας κατά κλιμάκιο, εφόσον θεωρεί ότι η εν λόγω πείρα δεν είναι επαρκώς ειδική, όσον αφορά τις απαιτήσεις της προς πλήρωση θέσεως.